

Röhsska museet

Röhsska museet var ett i en rad konstindustrimuseer som byggdes runt om i Europa för att visa formgivna industri- och hantverksprodukter.

Det grundades med privata medel.

Namnet Röhsska museet har byggnaden fått efter konsul Wilhelm Röhss den yngre som genom en donation på 250 000 kronor gjorde det möjligt att bygga museet, Även hans bror August Röhss skänkte medel, cirka 180 000 kronor för bland annat inköp till det blivande museets samlingar.

En tävling för utformandet av museibygnaden utlystes, där landets främsta arkitekter deltog. Det vinnande bidraget ritades 1910 i nationalromantisk anda av Carl Westman, som kanske är mest känd för att ha ritat Stockholms rådhus.

Arbetet med att bygga museet leddes av Axel Nilsson, som var intendent på Skansen och Nordiska museet och lärare i byggnadskonst på Tekniska högskolan i Stockholm. Han antog uppdraget med ambitionen att utforma ett modernt museum och engagerade sig i allt från byggteknik till inredning och installation av utställningar. Axel Nilsson blev sedan Röhsska museets första intendent och satte stor prägel både på huset och på verksamheten.

Själva byggnadsmaterialet fick spela en stor roll. I

museets fasader av handslaget rött Börringetegel ser vi bland annat att vissa tegelstenar har ett mönster – till exempel tre kronor eller initialerna C W upp- och nedvända.

Under de dryga hundra år som Röhsska museet har funnits till har verksamheten gradvis förändrats. Den första byggnaden visade sig vara för liten för verksamhetens omfattning och på 1930-talet utökades museet med en mindre tillbyggnad. Museet har även senare byggt till och utökats.

Röhsska museet ägs och förvaltas av Higab, ett fastighetsbolag inom Göteborgs Stad.

Röhsska museet har en omfattande föremålssamling på uppemot 50 000 objekt, fördelade inom kategorierna konsthantverk, design och mode. Huvuddelen av föremålen i samlingen utgörs av äldre svenskt och europeiskt konsthantverk, men också av grekiska och romerska antikviteter samt material från Japan och Kina finnsrepresenterade i samlingen.

Källor:

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.

Webb: Higab.